

Sygn. akt VII U 810/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Wiśniewska
Protokolant:	Stażysta Karolina Wesołowska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 r. w Bydgoszczy

sprawy A. S.

reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego K. S.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B.

o ustalenie niepełnosprawności

w związku z orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B.

z dnia 12 lipca 2017 r. nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza A. S. do osób niepełnosprawnych na okres do 7 kwietnia 2022 r.; dziecko wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

SSR Iwona Wiśniewska

Sygn. akt VII U 810/17

(...)

Odwołujący A. S. działający przez przedstawiciela ustawowego – K. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. z dnia 12 lipca 2017r. utrzymującego w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w N. z dnia 8 maja 2017 r. w zakresie pkt 7 orzeczenia. Odwołująca wskazała, że dziecko posiada zdiagnozowany autyzm atypowy. Zaburzenia i stany chorobowe wpływają negatywnie na funkcjonowanie dziecka ograniczając jego sprawność psychiczną i samodzielność.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. wniósł o jego oddalenie i podniósł, że zakres naruszonej sprawności organizmu A. S. uzasadnia kwalifikację do osób niepełnosprawnych, ale nie powoduje znacznie ograniczonej możliwości samodzielnej egzystencji dziecka. W związku z tym nie ma podstaw do uwzględnienia odwołania.

Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2017r. przedstawiciel ustawowy dziecka wniósł także o zmianę okresu niepełnosprawności na 5 lat.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 maja 2017 r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w N. uznał A. S. za osobę niepełnosprawną. Orzeczenie wydano do 31 maja 2019 r. Nie stwierdzono konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Po rozpatrzeniu odwołania przedstawiciela ustawowego dziecka Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

dowód: orzeczenie o niepełnosprawności Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w N. i orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. - w aktach pozwanego

U odwołującego A. S. stwierdzono autyzm wczesnodziecięcy. Z tego powodu kwalifikuje się do osób niepełnosprawnych na okres 5 lat od złożenia wniosku o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności. Dziecko wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Jego zachowania bywają bardzo gwałtowne, zdarzają się agresywne reakcje. Brak opieki może spowodować, iż wyrządzi krzywdę sobie (paniczne ucieczki) lub innej osobie.

dowód: opinia biegłej psychiatry k. 15-17, opinia biegłej psycholog k.18-21

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których autentyczność, nie była przez strony kwestionowana oraz w oparciu o opinie biegłych sądowych, które Sąd podzielił w całości. Strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii. W ocenie Sądu biegłe przekonująco uzasadniły swoje opinie twierdząc, iż z uwagi na naruszoną sprawność organizmu spowodowaną autyzmem wczesnodziecięcym odwołujący jest osobą niepełnosprawną i wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Biegłe wskazały, iż niepełnosprawność jest okresowa (5 lat od daty złożenia wniosku o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności).

Zgodnie z treścią art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721 z zm.) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Przez niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych należy natomiast, w świetle wydanego na podstawie w/wym. ustawy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. Nr 17 poz. 162 z zm.), rozumieć takie kryteria jak samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, które powodują konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku. Z kolei § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139 poz. 1328 z zm.) stanowi, że przy orzekaniu o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, zwanej dalej "dzieckiem", bierze się pod uwagę m.in. ograniczenia w funkcjonowaniu występujące w życiu codziennym w porównaniu do dzieci z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną właściwą dla wieku dziecka.

Dlatego też, na podstawie powołanych przepisów oraz podzielając opinie biegłych sądowych, Sąd ustalił, że odwołujący wymaga stałej lub długotrwałej opieki, ponieważ występuje u niego znacznie ograniczona zdolność do samodzielnej egzystencji w porównaniu do dzieci pełnosprawnych. Przejawia reakcje gwałtowne (paniczna ucieczka), czasem

agresywne, co –bez właściwej opieki ze strony przedstawiciela ustawowego- może skutkować wyrządzeniem szkody sobie lub innym. Okres niepełnosprawności wynosi 5 lat.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 4a ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz przepisów wskazanego rozporządzenia, Sąd zmienił orzeczenie w zakresie okresu niepełnosprawności oraz pkt 7.

SSR Iwona Wiśniewska